

ESIMENE JUTLUSTAMISREIS GALILEAS

ESIMENE avalik jutlustamisreis Galileas algas pühapäeval, 18. jaanuaril 28. a pKr, kestis ligikaudu kaks kuud ja lõppes tagasipöördumisega Kapernauma 17. märtsil. Sel reisil jutlustasid Jeesus ja kaksteist apostlit Johannese endiste apostlite abiga evangeeliumi ja ristasid uskujaid Rimmonis, Jotapatas, Raamas, Sebulonis, Jireonis, Gischalas, Korasinis, Maadonis, Kaanas, Nainis ja Een-Dooris. Nad jäid neisse linnadesse mõneks ajaks õpetama, aga paljudes teistes väiksemates linnades kuulutasid nad taevariigi evangeeliumi vaid neist läbi rännates.

² See oli esimene kord, kui Jeesus lubas oma kaastelatel jutlustada, ilma et ta neid tagasi oleks hoidnud. Ta manitses neid sel reisil ettevaatusele ainult kolmel korral, soovitudes hoiduda eemale Naatsaretist ja jääda Kapernauma ning Tibeeriat läbides tagasihoidlikuks. Apostlitele pakkus suurt rahuldust tunne, et nad olid lõpuks vabad piiranguteta jutlustama ja õpetama, ning nad asusid hoogsalt, südamest ja rõõmuga evangeeliumi kuulutama, haigete eest hoolitsema ja uskujaid ristima.

1. JUTLUSTAMINE RIMMONIS

¹ Väike Rimmoni linn oli olnud kord pühendatud Baabülioni õhujumala Rammani palveldamisele. Rimmonlaste töökspidamistes sisaldus veel palju varaseid baabülioni ja hilisemaid zoroastriusu õpetusi, seepärast pühendasid Jeesus ja kakskümmend neli apostlit väga palju aega sellele, et selgitada nende varasemate uskumuste ja uue, taevariigi evangeeliumi vahet. Peetrus pidas siin ühe oma varase elujärgu suurimatest jutlustest teemal „Aaron ja kuldvasikas“.

² Ehkki paljud Rimmoni elanikud hakkasid Jeesuse õpetusi uskuma, valmistasid nad oma vendadele hilisematel aastatel suurt muret. Ühe lühikese inimelu jooksul on raske pöörata looduse palveldajaid vaimse ideaali jumaldajate vennaskonda.

³ Paljud babüloonia ja pärsia paremad ideed valgusest ja pimedusest, heast ja kurjast, ajast ja igavikust lülitati hiljem niinimetatud ristiusu doktriinidesse ja nende kaasahaaramine muutis ristiusuõpetused Lähis-Ida rahvastele vahetumalt vastuvõetavateks. Samamoodi said ka Pauluse ristiusuõpetused läänekreeklastele kergemini vastuvõetavateks, kui neisse lülitati paljud Platoni teooriad ideaalsest vaimust ehk kõigi nähtavate ja aineliste asjade nähtamatutest algkujudest, mille Philon hiljem heebrea teoloogiaga kohandas.

⁴ Just Rimmonis kuulis Todan esmakordselt taevariigi evangeeliumi ja ta kandis selle sõnumi hiljem

Mesopotaamiasse ja veel kaugemalegi. Ta oli üks esimesi, kes hakkas jutlustama rõõmusõnumit teisel pool Eufrati jõge.

2. JOTAPATAS

¹ Ehkki lihtrahvas kuulas Jeesust ja tema apostleid Jotapatas rõõmuga ja paljud võtsid taevariigi evangeeliumi vastu, oli Jeesuse kõne kahekümne nelja ees teisel selles väikelinnas viibimise õhtul see, mis tõstab Jotapata-misjoniretke esile. Naatanael oli sattunud Meistri õpetusest palve, tänupalve ja palveldamise kohta segadusse ja vastuseks tema küsimusele selgitas Jeesus oma õpetust väga põhjalikult. Nüüdisaegses sõnastuses võib sellest teha kokkuvõtte järgmiste põhipunktidenä:

² ¶ 1. Pahe teadlik ja pidev hoidmine inimsüdamel hävitab järk-järgult inimhinge palveseose inimese ja tema Looja vaheliste vaimuringluste ühendusega. Jumal muidugi kuuleb oma lapse palvet, aga kui inimsüda endas tahtlikult ja järjekindlalt pahelisi arusaamu haub, kaob järk-järgult maise lapse ja tema taevase Isa vaheline isiklik osadus.

³ ¶ 2. Jumala teadaolevate ja juurdunud seadustega vastuolus olev palve on Paradiisi Jumalustele jäle. Kui inimene ei kuula Jumalate juttu oma loodule vaimu, meele ja aine seadustest, pöörab see loodud-olendi tahtlik ja teadlik põlguseväljendus vaimisiksuste kõrvad nende seadusteta ja sõnakuulmatute surelike isiklikelt palvetelt kõrvale. Jeesus tsiteeris oma apostlitele prohvet Sakarjat: „Aga nad tõrkusid tähele panemast ja tegid oma kaela kangeks ja kõrvad kurdiks kuulma. Ja nad tegid oma südame kivisarnaseks, et mitte kuulda seadust ja sõnu, mis ma olin läkitanud oma vaimuga prohvetite läbi, seepärast tulid nende kurjade mõtete tagajärjed suure vihana nende süüdlaste peade peale. Ja nii juhtus, et nad palusid halastust, aga ükski kõrv neid ei kuulnud.“ Siis tsiteeris Jeesus targa mehe õpetussõna: „Kes pöörab oma kõrva ära jumalikkude seadust kuulmast, selle palvegi on jäledus.“

⁴ ¶ 3. Jumala ja inimese vahelise sidekanali enda-poolse avamisega teevad surelikud endale kohe kättesaadavaks maailmade loodud-olenditele suunatud jumaliku hoolekande pideva voo. Kui inimene kuuleb Jumala vaimu oma südames kõnelemas, kaasneb selle kogemusega inimese palve kuulmine Jumala poolt. Ka pattude andeksandmine toimib samal kõrvalekalduvatul viisil. Taevaisa on teile andeks andnud juba enne, kui teile on pähe tulnud seda temalt paluda, kuid teie isiklikku usukogemusse jõuab see alles siis, kui te oma kaasinimestele andestate. Jumala andeksanni tingimuseks ei ole tegelikult, et te oma kaasinimestele andeks annaksite, kuid kogemuses on see täpselt sellisena tingitud. Seda jumaliku ja inimliku andeksandmi-

se sünkroonsust tunnistati ja need ühendati omavahel palves, mille Jeesus apostlitele õpetas.

⁵ ¶ 4. Universumi ühe peamise seaduse kohaselt on halastus võimetu õiglusest mööda hiilima. Aja- ja ruumimaailmade üdini isekas loodud-olend ei saa Paradiisi isetut auhiilgust vastu võtta. Isegi Jumala lõpmatu armastus ei saa ühelegi surelikule loodud-olendile päästmist igavese ellujäämise näol peale sundida, kui too ei vali ellujäämist. Halastuse osutamiseks on palju võimalusi, kuid õiglusel on käske, mida isegi armastus koos halastusega ei saa tõhusalt tühistada. Jeesus tsiteeris taas heebrea pühakirju: „Ma olen kutsunud, aga te olete tõrkunud; olen sirutanud oma käe, aga ükski pole tähele pannud, ja et te pole hoolinud mitte ühestki minu nõust ega ole tahtnud mu noomimist, siis on selle määsulisel suhtumise tõttu vältimatu, et kui te mind hüüate, ei saa te vastust. Olles loobunud elu teest, võite te mind kannatusteagadel usinalt otsida, kuid mitte leida.”

⁶ ¶ 5. Need, kes soovivad halastust vastu võtta, peavad seda ise ilmutama; ärge mõistke kohut, et teie üle kohut ei mõistetaks. Teie üle mõistetakse kohut samas vaimus, nagu teie teiste üle kohut mõistate. Halastus ei tühistata täielikult universumis õiglust. Lõpuks osutub tõeks: „Kes suleb oma kõrva viletsa hädakisale, see peab ka ise karjuma, vastust saamata.” Iga palve siirus kindlustab selle kuuldavõtmise; iga palve vaimne tarkus ja kooskõla universumiga määrab, millal, mil viisil ja mil määral sellele vastatakse. Tark isa ei vasta oma kogenematute laste rumalatele palvetele *sõna-sõnalt*, ehkki lastele võib nende absurdsete palvete esitamine palju rõõmu ja tõelist hingelist rahuldust pakkuda.

⁷ ¶ 6. Kui te olete täielikult pühendunud taevase Isa tahte täitmisele, saavad kõik teie palved vastuse, sest need vastavad täielikult Isa tahtele ja Isa tahe avaldub kõikjal kogu ta tohutu suures universumis. Mida tõeline poeg soovib ja lõpmatu Isa tahab, see ka ON. Niisugune palve ei saa vastuseta jääda ja ühelegi muud liiki palvele ei ole võimalik täielikult vastata.

⁸ ¶ 7. Õiglase hüüe on Jumala lapse usuväljendus, mis avab Isa headuse-, tõe- ja halastusevaramu ukse ning need head kingid on poja lähenemist ja isikliku vastuvõttu ammu oodanud. Palve ei muuda Jumala suhtumist inimesse, kuid muudab inimese suhtumist muutumatusse Isasse. Tee jumaliku kõrva juurde avab palve *ajend*, mitte palvetaja sotsiaalne, majanduslik või väline religioosne seisund.

⁹ ¶ 8. Palvet ei saa kasutada ajaliste viivituste vältimiseks ega ruumiliste takistuste ületamiseks. Palve ei ole mõeldud enese ülendamiseks ega kaasinimeste ees ebaõiglase eeliste saavutamiseks. Täiesti isekas hing ei saa selle sõna tõelises mõttes palvetada. Jeesus ütles: „Tundke ülimalt rõõmu Jumala olemuse üle ja ta täidab teie siirad südamesoovid.” „Andke end Issanda kätte, usaldage teda ja ta tegutseb.” „Sest Issand kuuleb hä-

daliste hüüdu ja paneb tähele puudustkannatajate palvet.”

¹⁰ ¶ 9. „Ma olen tulnud Isa juurest; seega, kui te peaksite kunagi kahtlema selles, mida te Isalt peaksite küsima, küsige minu nimel ning ma esitan teie palve vastavalt teie tegelikele vajadustele ja soovidele ja oma Isa tahtele.” Hoiduge suurest ohust muutuda oma palvetes enesekeskseks. Vältige liigset enda eest palvetamist, palvetage pigem oma vendade vaimse arengu eest. Vältige ainelist palvetamist, palvetage vaimus ja külluslike vaimukinkide saamiseks.

¹¹ ¶ 10. Paludes haigete ja vaevatute eest, ärge lootke, et teie palved asendavad armastavat ja arukat hoolitsemist haigete vajaduste eest. Palvetage oma perede, sõprade ja kaaslaste heaolu eest, kuid palvetage eriti nende eest, kes teid neavad, ning esitage armastavaid palveid nende eest, kes teid taga kiusavad. „Aga ma ei ütle, millal on õige aeg palvetada. Ainult teie sisimas elav vaim võib ajendada teid välja ütleva neid palveid, mis väljendavad teie sisemist suhet vaimude Isaga.”

¹² ¶ 11. Paljud palvetavad vaid hädas olles. Niisugune teguviis on mõtlematu ja eksitav. Häta sattudes on palvetamine, tõi küll, õige mõte, kuid te ei tohiks unustada rääkimast nagu poeg oma Isaga ka siis, kui teie hingega on kõik korras. Olgu teie tõelised palved alati salajased. Ärge laske teistel inimestel oma isiklike palveid kuulda. Palveldajate rühmadele on tänapalvete esitamine kohane, kuid hingepalve on isiklik asi. Kõigile Jumala lastele on kohane vaid üks palvevorm ning see on: „Hoolimata sellest sündigu sinu tahe.”

¹³ ¶ 12. Kõik sellesse evangeeliumisse uskujad peaksid palvetama siiralt taevariigi avaratumise eest. Kõigist heebrea pühakirjade palvetest kiitis ta kõige enam Psalmilaulja palvet: „Loo mulle, oo Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees õige vaim. Puhasta mind salajastest pattudest ja hoia oma teenrit tagasi jultunud üleastumistest.” Jeesus selgitas väga pikalt palve ja hoolitu ning solvava kõneviisi vahet, tsiteerides: „Issand, pane valvur mu suu ette, hoidja mu huulte uksele.” „Inimkeel,” ütles Jeesus, „on kehaosa, mida vähesed inimesed suudavad ohjeldada, kuid sisimas elav vaim võib muundada selle allumatu kehaosa heatahtlikuks sallivusehääleks ja innustavaks halastuseosutajaks.”

¹⁴ ¶ 13. Jeesus õpetas, et palve saada maisel eluteel jumalikku juhatust jääb tähtsuselt alla vaid palvele õppida tundma Isa tahet. Tegelikult tähendab see palvet saada jumalikku tarkust. Jeesus ei õpetanud kunagi, et palvega võiks omandada inimteadmisi või erilisi oskusi. Aga ta õpetas, et palve on tegur, millega saab suurendada oma võimet võtta vastu jumaliku vaimu kohalolek. Kui Jeesus õpetas oma kaaslaste palvetama tões ja vaimus, selgitas ta, et viitab siirale ja oma valgustatusega kooskõlas palvetamisele, palvetamisele kogu südamest ja arukalt, tõsimeelselt ja vankumatult.

¹⁵ ¶ 14. Jeesus hoiatas oma poolehoidjaid, et nad ei arvaks, nagu saaks palveid tõhustada ilutsevate kor-

dustega, kõneosava fraseoloogiaga, paastumisega, kahtsuse või ohverdamistega. Ent ta õhutas uskujaid kasutama palvet teena, mis tänutunde kaudu viib tõelise palveldamiseni. Jeesus taunis seda, et tema poolehoidjate palvetes ja palveldamises sisaldub nii vähe tänuvaimu. Ta tsiteeris selle kohta pühakirja: „Hea on tänada Issandat ja laulda kiitust Kõigekõrgema nimele, tunnustada hommikul tema armastavat headust ja öösel ta ustavust, sest Jumal on mind oma tegudega rõõmsaks teinud. Ma tänan sind kõiges vastavalt Jumala tahtele.”

¹⁶ ¶ 15. Ja siis ütles Jeesus: „Ärge pidevalt üleliia muutsege oma igapäevaste vajaduste pärast. Ärge kartke oma maise eksistentsi probleemide pärast, vaid teie vajadused saagu taevasele Isale teatavaks teie siiraste tänapalvete kaudu.” Siis tsiteeris ta pühakirja: „Ma kiidan lauluga Jumala nime ja tänulauluga ma ülistan teda. See on Issandale meeldivam kui härg või härjavärss, kel on sarved ja sõrad ja kes ohvriks tuuakse.”

¹⁷ ¶ 16. Jeesus õpetas oma poolehoidjatele, et kui nad on Isale oma palved esitanud, peaksid nad jääma veidikeseks ajaks vaikides vastuvõtlikuks, et anda sisimas elavale vaimule parem võimalus kuulava hinge kõnelda. Isa vaim räägib inimesega kõige paremini siis, kui inimmeel on tõelise palveldamise seisundis. Me palveldame Jumalat oma sisimas elava Isa vaimu abil ja inimmeele valgustumise teel tõe hoolekande kaudu. Palveldamine, õpetas Jeesus, muudab inimese üha enam palveldatava sarna seks. Palveldamine on inimest muutev kogemus, millega piiritletu läheneb järk-järgult Lõpmatusse ja jõuab lõpuks selleni.

¹⁸ ¶ Jeesus rääkis oma apostlitele veel palju teisigi tõdesid inimese osadusest Jumalaga, kuid neid, kes tema õpetusest täielikult aru said, polnud palju.

3. PEATUS RAAMAS

¹ Raamas oli Jeesusel mälestusväärne arutelu eaka kreeka filosoofiga, kes õpetas, et teadus ja filosoofia suudavad inimkogemuse vajadusi piisavalt rahuldada. Jeesus kuulas seda kreeka õpetajat kannatlikult ja osavõtlikult, ta tunnistas paljud tema ütlused tõeks, kuid viitas asjaolule, et mees polnud oma arutluse lõppsõnas selgitanud, „kust, miks ja kuhu”, ning lisas: „Meie alustame sealt, kus sina lõpetad. Religioon on vaimsete reaalsustega seotud ilmutus, mida meel üksi ei suudaks kunagi avastada ega täielikult mõista. Intellektuaalsed püüdlused võivad ilmutada elu tõsiasju, kuid taevariigi evangeelium avab olemise *tõed*. Sa oled arutlenud tõe aineliste varjude üle; kas sa nüüd kuulad, kui ma räägin sulle igavestest ja vaimsetest reaalsustest, mis heidavad neid sureliku eksistentsi aineliste tõsiasjade mööduvaid aja varje?” Jeesus õpetas sellele kreeklasele enam kui tunni aja jooksul päästvaid tõdesid taevariigi evangeeliumist. Vana filosoof oli Meistri lähenemiseviisile vastuvõtlik ja avala ausa südamega mehena jäi ta seda pääsemisevangeeliumi kiiresti uskuma.

² Jeesuse kerge nõustumine paljude kreeklase väidete häiris apostleid veidi, kuid Jeesus ütles neile hiljem omavahel olles: „Mu lapsed, ärge imestage, et ma kreeklase filosoofiasse nii sallivalt suhtusin. Tõene ja ehtne sisemine veendumus ei karda vähimalgi määral välist analüüsi ning tõe pole aus kriitika vastumeelne. Ärge unustage, et sallimatus on mask, mille taha varjuvad salajased kahtlused oma tõekspidamiste tõesuse suhtes. Naabri suhtumine ei häiri kunagi inimest, kui ta on täiesti kindel oma tõekspidamiste tõesuses. Julgus kinnitab selle sügavat ehtsust, mida usutakse. Siirad inimesed ei karda oma tõelisi veendumusi ja üllaid ideid kriitiliselt läbi vaadata.”

³ ¶ Teisel õhtul Raamas küsis Toomas Jeesuselt: „Meister, kuidas võib uus sinu õpetustesse uskuja teada, tõeliselt kindel olla, et see taevariigi evangeelium on tõde?”

⁴ Ja Jeesus ütles Toomale: „Teie kindelolek selles, et te olete pääsenud taevariiki — Isa perre — ja jääte igavesti ellu koos taevariigi lastega, on täielikult isikliku kogemuse küsimus — usk tõe sõnasse. Vaimne kindelolek on samaväärne teie isikliku kogemusega jumaliku tõe igavestest reaalsustest ja muus osas võrdne teie aruka arusaamisvõimega tõe reaalsustest, pluss teie vaimne usk miinus teie ausad kahtlused.

⁵ Pojale annetatakse loomulikult teel Isa elu. Et te olete saanud endale Isa elava vaimu, siis olete Jumala pojad. Te jääte pärast lihalikku elu maies maailmas ellu sellepärast, et te samastute Isa elava vaimuga, igavese elu kingitusega. Paljudel oli see elu tegelikult juba enne, kui Isa mind siia läkitas, ja paljud on saanud selle vaimu sellepärast, et on minu sõna uskunud. Kuid ma kuulutan teile, et kui ma Isa juurde tagasi pöördun, saadab ta oma vaimu kõigi inimeste südameisse.

⁶ Ehkki te ei saa jälgida jumaliku vaimu tööd oma meeles, võib praktilise meetodiga kindlaks määrata, mil määral te olete loovutanud kontrolli oma hingejõudude üle sellele teie sisimas elava taevase Isa vaimu õpetusele ja suunamisele, ning seda näitab see, mil määral te oma kaasinimesi armastate. See Isa vaim on osa Isa armastusest ja kui see inimest valdab, juhib ta teda alati jumaliku palveldamise ja oma kaaslaste armastava austamise suunas. Algul te usute end olevat Jumala pojad sellepärast, et mu õpetus on teinud teid teadlikumaks meie sisimas elava Isa kohalolekust ja sisemisest juhtimisest. Ent peagi valatakse kogu liha peale Tõe Vaim ja see elab inimeste seas ning õpetab kõiki inimesi, nii nagu mina elan praegu teie seas ja räägin teile tõe sõnu. Ning see Tõe Vaim, kes palub teie hinge vaimset tuge, aitab teil mõista, et olete Jumala pojad. Ta tunnustab alati teie sisimas elavat Isa kohalolekut, teie vaimu, mis hakkab siis elama kõigis inimestes, nii nagu see praegu elab mõnedes, ja ütleb teile, et te olete tegelikult Jumala pojad.

⁷ Iga maine laps, kes järgib selle vaimu juhtimist, hakkab lõpuks tundma Jumala tahet, ja see, kes kord

on allunud minu Isa tahtele, jääb sellele alluma igavesi. Teed maisest elust igavese seisundini pole teile selgelt näidatud, kuid see tee on olemas ja on alati olnud ja mina olen tulnud seda teed uueks ja elavaks looma. Sellel, kes taevariiki astub, on igavene elu juba olemas — ta ei hukku kunagi. Ent te hakkate paljut sellest paremini mõistma siis, kui ma olen juba Isa juurde naasnud ja te saate oma praegustele kogemustele tagasi vaadata.”

⁸ Ning kõik, kes neid õnnistatud sõnu kuulsid, rõõmustasid väga. Juutide õpetused vagade ellujäämise kohta olid olnud segased ja ebamäärased ning Jeesuse poolehoidjatele oli värskendav ja innustav kuulda neid kindlaid ja veendunud sõnu kõigi tõeliste uskujate igavesest ellujäämisest.

⁹ ¶ Apostlid jätkasid jutlustamist ja uskujate ristimist, kuid käisid ka majast majja, lohutades masendatud ning hoolitsedes haigete ja vaevatud eest. Apostlite organisatsioon suurenes, nii et igal Jeesuse apostlil oli nüüd kaaslasena üks Johannese apostel. Abner sai kaaslasena Andrease ning selline süsteem püsis seni, kuni nad läksid järgmise paasapäeva ajal Jeruusalemma.

¹⁰ ¶ Sebulonis antud Jeesuse erakordsed õpetused puudutasid põhiliselt taevariigiseseid vastastikuseid kohustusi ja hõlmasid õpetust, millega püüti selgitada erinevust isikliku usukogemuse ja sotsiaalsetest religioossetest kohustustest tuleneva sõbralikkuse vahel. See oli üks väheseid kordi, mil Meister üldse käsitles religiooni sotsiaalseid aspekte. Jeesus andis kogu oma maise elu jooksul religiooni ühiskonnastamise kohta väga vähe õpetusi.

¹¹ Sebuloni elanikkond oli segarahvus, nad polnud päriselt ei juudid ega paganad ja vähesed neist uskusid tegelikult Jeesust, ehkki olid kuulnud haigete ravimisest Kapernaumas.

4. JIREONIS ESITATUD EVANGELIUM

¹ Jireonis nagu paljudes veel väiksemateski Galilea ja Juudamaa linnades oli sünagoog, ja Jeesuse teenimise algusaegadel tavatses ta neis sünagoogides sabaapäeval kõnelda. Mõnikord rääkis ta hommikuse teenistuse ajal ja Peetrus või mõni teine apostel jutlustas pärastlõunal. Jeesus ja apostlid õpetasid ja jutlustasid sageli ka nädala sees sünagoogi õhtustel koosolekutel. Jeruusalemma usujuhid hakkasid küll Jeesusele üha enam vastu töötama, kuid sellest linnast väljapoole jäävate sünagoogide üle polnud neil otsesest kontrolli. Nad suutsid alles Jeesuse avaliku teenistuse hilisemal perioodil muuta temavastase hoiaku nii laialdaseks, et peaaegu kõik sünagoogid suleti tema õpetustele. Tol ajal olid aga kõik Galilea ja Juudamaa sünagoogid talle avatud.

² Jireonis olid tol ajal suured maagikaevandused ja et Jeesus polnud kaevurieluga kunagi kokku puutunud, veetis ta Jireonis viibides suurema osa ajast

kaevandustes. Sel ajal, kui apostlid kodusid külastasid ja avalikes paikades jutlustasid, töötas Jeesus koos maa-aluste mustatöolistega kaevandustes. Jeesuse kui ravitseja kuulsus oli levinud isegi sellesse kaugesse külla ning paljud haiged ja vaevatud otsisid temalt abi, paljudele oli tema tervendav hoolitsus väga kasulik. Ent ühelgi juhul ei tegelnud Meister niinimetatud ime-ravimisega, kui välja arvata pidalitõbise ravimine.

³ ¶ Kolmanda Jireonis veedetud päeva õhtupoolikul kaevandusest tulles läks Jeesus oma ööbimispaika juhtumisi ühe kitsa tänava kaudu. Kui ta ühe pidalitõbise mehe röpase sara uksest möödus, söandas see haige mees, kes oli kuulnud Jeesusest kui kuulsast ravitsejast, teda kõnetada, ja ütles tema ette põlvitades: „Issand, kui sa ainult tahaksid, võiksid sa mind puhtaks teha. Ma olen kuulnud sinu õpetajate sõnumit ja ma astuksin taevariiki, kui mind saaks puhtaks teha.” Ja pidalitõbine rääkis nii sellepärast, et juutide seas oli pidalitõbistel keelatud sünagoogis käia ning muul viisil avalikult palveldada. See mees uskus tõepoolest, et kui ta pidalitõvest terveks ei saa, ei võeta teda saabusse taevariiki vastu. Ja kui Jeesus teda tema vaevades nägi ja kuulis tema klammerduvast usust kantud sõnu, liigutas see tema inimsüda ja tema jumalikku meelt valdas kaastunne. Kui Jeesus mehe poole vaatas, langes too silmili ja palveldas. Siis sirutas Meister talle käe, puudutas teda ja ütles: „Ma tahan, saa puhtaks!” Ja ta sai otsekohe terveks, pidalitõbi ei vaevanud teda enam.

⁴ Kui Jeesus mehe jalule aitas, manitses ta teda: „Vaata, et sa oma tervekssaamisest mitte kellelegi ei räägi, vaid aja vaikselt oma asju, mine näita ennast preestritele ja ohverda and, mida Mooses on käskinud puhastumise tunnistuseks tuua.” Kuid see mees ei toiminud Jeesuse õpetuste järgi. Selle asemel hakkas ta kõikjal linnas avalikult rääkima, et Jeesus oli ta pidalitõvest terveks ravinud, ja kuna kogu küla meest tundis, nägid inimesed selgesti, et ta on haigusest puhastatud. Ta ei läinud preestrite juurde, nagu Jeesus oli käskinud. Et ta aga levitas uudist enda tervendamise kohta nii laialt, hakkasid haigete hulgas Jeesust sel määral piirama, et ta oli sunnitud järgmisel päeval varakult tõusma ja külast lahkuma. Jeesus ei tulnud küll enam kunagi linna, kuid jäi kaheks päevaks linna äärde kaevanduste lähedusse, jätkates uskuvatele kaevuritele taevariigi evangeliumi õpetamist.

⁵ See pidalitõbise puhastamine oli esimene niinimetatud ime, mille Jeesus oli kuni selle ajani ettekavatsetult ja meelega sooritanud. Ning seekord oli tegemist tõelise pidalitõvega.

⁶ ¶ Jireonist läksid nad edasi Gischalasse, kus nad kaks päeva evangeliumi kuulutasid, ja lahkusid siis Korasini, kus nad kuulutasid häid uudiseid peaaegu nädal aega, kuid Korasini ei suutnud nad taevariigile palju uskujaid võita. Üheski paigas, kus Jeesus oli õpetanud, polnud tema sõnumit nii valdavalt tagasi lükatud. Korasini viibimine oli enamikule apostlitest väga

masendav kogemus ning Andreasel ja Abneril oli õige raske oma kaaslaste julgust alal hoida. Seal liikusid nad vaikselt läbi Kapernauma edasi Maadoni külla, kus neil läks veidi paremini. Enamiku apostlite meelt valdas mõte, et äsjakülastatud linnades ei suudetud edu saavutada just Jeesuse nõude tõttu, et nad hoiduksid oma õpetustes ja jutlustes Jeesust ravitsejaks nimetamast. Nad soovisid nii väga, et ta puhastaks veel mõne pidalitõbise või avaldaks muul viisil oma väge rahva tähelepanu köitmiseks! Ent Meister jäi nende tõsistele veenmistele kurdiks.

5. TAGASI KAAANAS

¹ Apostlirühm röömustas väga, kui Jeesus teatas: „Homme läheme Kaanasse.” Nad teadsid, et Kaanas kuulatakse neid huviga, sest seal tunti Jeesust hästi. Töö rahva toomiseks taevariiki kulges hästi, kuid kolmandal päeval saabus Kaanasse Kapernauma silmapaistev kodanik Tiitus, kes oli osalt uskuja ja kelle poeg oli tõsiselt haigestunud. Ta oli kuulnud, et Jeesus on Kaanas ja kiirustas temaga kohtuma. Uskujad Kapernaumast arvasid, et Jeesus võib ravida kõiki haigusi.

² Kui see ametimees oli Jeesuse Kaanas üles leidnud, palus ta temal Kapernauma kiirustada ja ta haige poeg terveks ravida. Apostlid seisis sealsamas hingetus ootuses, kuid Jeesus ütles haige poisi isale otsa vaadates: „Kui kaua mul veel teiega kannatust jätkub? Jumala vägi on teie keskel, kuid te keeldute uskumast, kui te ei näe märke ega imesid?” Ent ametimees palus Jeesust: „Issand, ma tõepoolest usun, kuid tule enne, kui mu laps sureb, sest ta oli suremas juba siis, kui ma temast lahkusin.” Jeesus langetas hetkeks vaikselt mõtles pea ja ütles siis äkki: „Mine koju tagasi, su poeg jääb elama.” Tiitus uskus Jeesuse sõnu ja kiirustas Kapernauma tagasi. Ja kui ta koju jõudis, tulid teenijad talle väljas vastu, öeldes: „Röömusta, sest su pojal on parem — ta elab.” Siis küsis Tiitus, millal poeg täpselt paranema hakkas, ja kui teenijad vastasid, et „palavik lahkus temast eile umbes seitsmendal tunnil”, meenus isale, et Jeesus oli just sel tunnil öelnud: „Su poeg jääb elama.” Ning sellest ajast saadik uskus Tiitus kogu südamest ja ka tema pere uskus. Tema pojast sai taevariigis vägev teenija, kes andis hiljem oma elu koos nendega, kes Roomas kannatasid. Ehkki kogu Tiituse teenijaskond ja pere, nende sõbrad ning isegi apostlid pidasid seda episoodi imeks, ei olnud see seda. Vähemasti mitte füüsilise haiguse ravimise ime. See oli lihtsalt looduseaduste toime etteteadmise ja pärast ristimist kasutas Jeesus sageli seda etteteadmise võimet.

³ Jeesus oli ka Kaanast sunnitud kiirustades lahkuma, sest tema hoolekandega selles külas oli kaasnenud nüüd juba teine sedalaadi episood, mis endale kohatult tähelepanu tõmbas. Linnaelanikud mäletasid lugu vee ja veiniga ning nüüd, mil ta oli ametimehe poja oletatavasti nii kauge maa tagant terveks ravinud, tulid nad tema juurde mitte ainult haigete ja vaevatudega, vaid

saatsid ka sõnumitoojaid palvetega, et ta kannatajaid eemalt tervendaks. Ja kui Jeesus nägi, et kogu ümbruskond on ärevil, ütles ta: „Lähme Naini.”

6. NAIN JA LESKNAISE POEG

¹ Need inimesed uskusid tunnustähti, see oli imesid otsiv põlvkond. Selleks ajaks oli kogu Galilea kesk- ja lõunaosa rahvas hakanud Jeesuselt ja tema isiklikult hoolekandelt imesid ootama. Jeesuse juurde tuli kümneid ja sadu ausaid inimesi, kes kannatasid ainult närvihaiguste ja emotsionaalsete häirete all ning teatasid koju tagasi pöördudes oma sõpradele, et Jeesus on nad terveks ravinud. Ning need harimatud ja lihtsameelsed inimesed pidasid neid psüühikahäirete ravimisi füüsiliseks tervendamiseks, umeraviks.

² ¶ Kui Jeesus tahtis Kaanast lahkuda ja Naini siirduda, järgnes talle suur hulk uskujaid ja palju uudishimulikke. Nad lootsid näha imesid ja neil ei tulnud pettuda. Kui Jeesus ja tema apostlid linnavärvatele lähenesid, tuli neile vastu matuserong, mis oli teel lähedalasuvale kalmistule ja kus kanti ühe Naini lesknaise ainsat poega. See oli väga lugupeetud naine ja selle ilmselt surnud poisi surnuraami kandjate taga kõndis pool küla. Kui matuserong oli Jeesuse ja tema järgijateni jõudnud, tundsid lesk ja tema tuttavad Meistri ära ning palusid tal poiss ellu äratada. Nende imeootus oli nii kõrgele kerkinud, et nad arvasid: kui Jeesus suudab kõiki haigusi ravida, miks ei suuda siis niisugune ravitseja isegi surnuid üles äratada? Seda palvet kuulnud, astus Jeesus ette, tõstis surnuraamilt katte ja uuris poissi. Avastades, et noormees polegi päriselt surnud, tajus ta, et saab ära hoida suure tragöödia, ning ütles ema poole pöördudes: „Ära nuta. Su poeg ei ole surnud, vaid magab. Ta antakse sulle tagasi.” Siis võttis ta noormehel käest ja ütles: „Ärka ja tõuse üles!” Ja surnuks peetud noormees tõusis peagi istuli ning hakkas rääkima ja Jeesus saatis nad kõik kodudesse tagasi.

³ Jeesus püüdis rahvahulka rahustada ja asjatult selgitada, et poiss ei olnudki tegelikult surnud, et ta polnud teda hauast tagasi toonud, kuid sellest ei olnud kasu. Talle järgnenud hulka ja kogu Naini küla olid vallanud pöörased emotsioonid. Paljusid haaras hirm, teisi paanika, kolmandad laskusid aga maha palvetama ja oma pattude pärast halama. Päikeseloojangust oli juba kaua aega möödunud, kui käratsev rahvahulk suudeti laiali ajada. Hoolimata Jeesuse väitest, et poiss polnudki surnud, olid kõik veendunud, et oli toimunud ime ja isegi surnu üles äratatud. Ehkki Jeesus ütles neile, et poiss oli vaid sügavas unes, põhjendasid nad seda Jeesuse kõnemaneeeriga ja juhtisid tähelepanu asjaolule, et ta püüdis alati tagasihoidlikult oma imetegusid varjata.

⁴ Nii levisidki kõikjal Galileas ja Juudamaal jutud, et Jeesus äratas lesknaise poja surnuist üles, ja paljud, kes seda kuulsid, uskusid seda. Jeesus ei suutnud isegi oma apostlitele täielikult selgeks teha, et lesknaise

poeg ei olnud päriselt surnud, kui ta käskis tal ärgata ja üles tõusta. Kuid ta jättis neile piisavalt sügava mulje, et nad ei lisanud seda seika ühessegi hilisemasse ürikusse, välja arvatud Luuka evangeeliumisse, kus Luukas kirjeldas seda kui talle jutustatud lugu. Ning taas hakkasid inimhulgad Jeesust kui ravitsejat sedavõrd piirama, et ta lahkus järgmise päeva varahommikul Een-Doori.

7. EEN-DOORIS

¹ Een-Dooris pääses Jeesus mõneks päevaks füüsilist tervendamist soovivate käratsevate hulkade käest. Selles paigas viibides jutustas Jeesus apostlitele õpetliku loo kuningas Saulist ja Een-Doori lausujanaisest. Jeesus selgitas apostlitele, et eksiteele sattunud ja mäsulised keskteelised, kes pahatihti oletatavateks surnute vaimudeks kehastuvad, võetakse varsti kontrolli al-

la, et nad ei saaks enam nii imelikke asju korda saata. Jeesus rääkis oma poolehoidjatele, et kui ta Isa juurde naaseb ja nad kogu liha peale vaimu välja valavad, ei saa niisugused nõrga ja kurja meelega pool-vaimolendid, niinimetatud ebapuhtad vaimud, enam surelikke vallata.

² Jeesus selgitas apostlitele ka seda, et lahkunud inimolendite vaimud ei tule oma päritolumaailma tagasi elavate kaaslastega suhtlema. Sureliku inimese edasi-liikuval vaimul on võimalik maa peale tagasi tulla alles pärast oma ajastu usulise elukorralduse lõppu ja ka siis ainult erandjuhtudel ning planeedi vaimse haldamise huvides.

³ Pärast kahepäevast puhkust ütles Jeesus apostlitele: „Pöördume homme Kapernauma tagasi, et seal elada ja õpetada, kuni ümbruskond rahuneb. Kodus on nad nüüd juba sellest elevusest osaliselt üle saanud.”